ស្រឹងប៉ាវចិន / Tingid Bug

Diconocoris hewetti and D.distanti

រូបភាព៖ PlantVillage

រូបភាព៖ CABI

រូបភាព៖ PlantVillage

១. លក្ខណៈទូទៅ

សត្វល្អិតប្រភេទនេះ ធ្វើការបំផ្លាញទៅលើទៅលើចង្កោមផ្លែ ដែលបណ្តាលអោយស្ងួតងាប់កោសិកានៃចង្កោមផ្លែនោះ ហើយក៏បណ្តាលអោយម្រេចដាក់គ្រាប់មិនពេញល្អ និងមានស្នាមងាប់កោសិការនៅលើស្លឹកផងដែរ។

មករា	កុម្ភៈ	មីនា	មេសា	ឧសភា	មិថុនា	កក្កដា	សីហា	កញ្ញា	តុលា	វិច្ឆិកា	ធ្នូ

មានការបំផ្លាញច្រើន

មានវត្តមាន

២. វដ្តជីវិត

សត្វពេញវ័យរបស់វាមានពណ៌ខ្មៅ មានស្លាបទំហំប្រមាណ ៤.៥ x ៣.០ម.ម និងមានស្នែងមួយគូរស្ថិត នៅត្រង់ផ្នែកប្រអប់ទ្រូង។ វាទំលាក់ពងដាច់ដោយឡែកពីគ្នានៅលើចង្កោមផ្លែ។ វគ្គជង្គូវរបស់វាមាន ៥ដំណាក់កាល និងមានបន្លាពាសពេញសារពាង្គកាយ។ ដំណាក់កាលពង និងដក់ដឿរបស់វាមានរយៈពេលប្រមាណពី ១០-១៩ថ្ងៃ ហើយសត្វពេញវ័យរបស់វារស់បានរយៈពេល ២៧ថ្ងៃ។ ប្រជាករដែលខ្ពស់បំផុតរបស់សត្វប្រភេទនេះ ស្ថិតនៅក្នុងកំឡុងខែតុលា ដល់ខែកុម្ភៈ ដែលជាពេលវេលានៃការចេញផ្លែផ្ការបស់ម្រេច។

រៀបចំដោយ៖ នាយកដ្ឋានការពារដំណាំ អនាម័យ និងភូតគាមអនាម័យ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម
ឧបត្ថម្ភដោយ៖ គម្រោងជំរុញសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ខ្សែច្រវាក់តម្លៃដំណាំម្រេច និងការបើកទីផ្សារក្នុងប្រទេសវៀតណាម ឡាវ និងកម្ពុជា (STDF/PG/619)

៣. ការអង្កេតតាមដាន

ការបំផ្លាញមានសកម្មភាពខ្លាំងចាប់ពីពេលម្រេចចេញផ្កាទៅ រហូតដល់ដំណាក់កាលម្រេចចេញក្តឹប។ ការអង្កេតវត្តមានស្រឹងប៉ាវចិន ត្រូវពិនិត្យនៅលើផ្កា ឬក្តួរម្រេចខ្ចីៗ នៅពេលព្រឹកព្រលឹម។ ដំណាក់កាលកូន និងពេញវ័យនៃស្រឹងប៉ាវចិន គឺជាដំណាក់កាលដែលបំផ្លាញដំណាំម្រេចខ្លាំង។

ផ្កាម្រេចដែលរងការបំផ្លាញដោយស្រឹងប៉ាវចិន នឹងប្រែពណ៌ពីត្នោតទៅខ្មៅត្រង់ចំណុចដែលស្រឹងប៉ាវចិនជញ្ជក់។ ផ្កា ឬក្តឹបដែលរងការបំផ្លាញនឹងប្រែជាស្រពោន មានពណ៌ប្រផេះ រួចជ្រុះនៅពេលមានការបំផ្លាញខ្លាំងក្លា។

៤. វិធានការគ្រប់គ្រង និងកម្ចាត់

- ថែរក្សាពពួកសត្វសរីរាង្គមានប្រយោជន៍ដែលស៊ីចៃកប៉ាល់ហោះ ដូចជាកន្ទុំរុយ ពពួកពីងពាង សត្វកន្ទុយពីរ កណ្តូបបុកស្រូវក៏ដូចជាសត្វបង្គួយជីងចក់ជាដើម។
- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ និងដោយយកចិត្តទុកដាក់ អំពីវត្តមាន និងប្រជាកររបស់ចៃកប៉ាល់ហោះ នៅក្នុងរដូវដែលមានការបំផ្លាញខ្លាំង គឺចាប់ពីម្រេចចេញផ្ការហូតដល់ម្រេចដាក់គ្រាប់ ដោយការសង្កេតគួរធ្វើនៅពេលព្រឹកព្រលឹម។
- ចាប់ដោយដៃ និងកម្ទេចសត្វពេញវ័យ និងកូនចៃកប៉ាល់ហោះពីផ្កា និងពីផ្លែម្រេច នៅពេលដែលសត្វល្អិតមានចំនួនតិចនៅឡើយ។
- ប្រើថ្នាំពុលផ្សំពីរុក្ខជាតិ មានថ្នាំខ្លាំង ២-៥គីឡូក្រាម មើមក្តួច ៣-៥គីឡូក្រាម និងល្ងាសៀម ២-៥គីឡូក្រាម ដោយត្រាំជាមួយទឹក ៦០លីត្រ រយៈពេល ៥-១០ថ្ងៃ ទើបយកទៅបាញ់លើចៃកប៉ាល់ហោះ។
- ក្នុងករណីប្រើថ្នាំពុលផ្សំពីរុក្ខជាតិមិនមានប្រសិទ្ធិភាព អាចប្រើថ្នាំអាសេហ្វាត (Acephate)[១] ឈ្មោះលក់នៅទីផ្សារ មោនស្ទ័រ (Monster) ក្នុងកម្រិត ១៥ម.ល[២] លាយទឹក ១០លីត្រ (អាចប្រមូលផល ក្រោយពេលបាញ់បាន ១០-១៥ថ្ងៃ) ឬប្រើថ្នាំប៊ុយប្រូហ្វេស៊ីន (Buprofezin)[៣] ឈ្មោះលក់លើទីផ្សារ ប៊ុយទីល និងអាប់ផ្លូដ (Butyl 10WP and Applaud 10WP) ក្នុងកម្រិត ២០ក្រាម លាយទឹក ៨លីត្រ (អាចប្រមូលផលបានក្រោយពេលបាញ់ថ្នាំ ៧ថ្ងៃ) ឬប្រើថ្នាំឌីណូតេហ្វូយ៉ាន (Dinotefuran)[៤] ឈ្មោះលក់លើទីផ្សារ អូស៊ីន (OSHIN 20WP) ក្នុងកម្រិត ១កញ្ចប់តូច ៦,៥ក្រាម លាយទឹក ១៦លីត្រ (អាចប្រមូលផលក្រោយពេលបាញ់បាន ៧ថ្ងៃ)។

១ ថ្នាំពុលក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទី៣ (ចំណាត់ថ្នាក់អង្គការសុខភាពពិភពលោក)
២ មួយមីល្លីលីត្រ = មួយសេសេ
៣ ថ្នាំពុលក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទី៤ (Un) (ចំណាត់ថ្នាក់អង្គការសុខភាពពិភពលោក)
៤ ថ្នាំពុលក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទី៣ (ចំណាត់ថ្នាក់យោងតាមព្រឹត្តប័ត្រពត៌មាន ភ្នាក់ងារការពារបរិស្ថាន EPA សហរដ្ឋអាមេរិក)

រៀបចំដោយ៖ នាយកដ្ឋានការពារដំណាំ អនាម័យ និងភូតគាមអនាម័យ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម
ឧបត្ថម្ភដោយ៖ គម្រោងជំរុញសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ខ្សែច្រវាក់តម្លៃដំណាំម្រេច និងការបើកទីផ្សារក្នុងប្រទេសវៀតណាម ឡាវ និងកម្ពុជា (STDF/PG/619)